

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Studijní program: Hudební umění

Studijní obor: Hudební produkce

Oponentní hodnocení magisterské diplomové práce

Název práce: **Operní studia ve světě a jejich význam pro budoucí profesionály**

Autorka: **BcA. Michaela Mochnáčová**

Autorka diplomové práce se rozhodla pro téma věnované opernímu oboru, který je v rámci studijního oboru hudební produkce na HAMU zkoumán spíše zřídka. To je jistě cenné, navíc je z volby tématu i jeho uchopení pozitivně zřejmé, že se pro diplomantku jedná o svět, ke kterému má profesně velmi blízko.

V úvodu práce definuje pojem operního studia (alternativní pojmy: opera studio, operní akademie, opera programme) jako významného a pro obor klasického zpěvu žádoucího snad v dnešní době i nenahraditelného mezistupně mezi absolutoriem studia umělecké školy a vstupem do operního divadelního provozu.

Jádrem práce je podrobná srovnávací studie šesti vybraných prestižních světových operních studií a jejich institucionálních základů (Teatro alla Scala, Opéra de Paris, Staatsoper Unter den Linden, Bayerische Staatsoper, Royal Opera House a Metropolitan opera). Přehled a porovnání jsou u všech šesti studií založeny na seznámení se s historií příslušného operního domu, okolnostmi vzniku studia, formou konkurzu a náplní činnosti či procesem vzdělávání přijatých umělců. Důležité je také systematické zmapování a porovnání ekonomického zázemí tedy financování činnosti jednotlivých studií.

Poznatky ze shromážděných údajů a informací a jejich porovnání jsou shrnuty a podrobně analyzovány a komentovány rovněž pak i graficky znázorněny v 8. kapitole. Zajímavou součástí vyhodnocení je také přehled frekventantů a absolventů z hlediska hlasových oborů. Z mediálního a komunikačního hlediska je rovněž cenný pohled na využití internetu včetně sociálních sítí při propagaci nabídky i činnosti všech operních studií.

Zcela zásadním vkladem práce je ovšem 9. kapitola, která konstatuje smutný fakt neexistence obdobného operního studia v České republice, což je správně postaveno do ostrého protikladu se skutečností vcelku solidně fungujících orchestrálních akademií, jejichž činnost je v práci stručně popsána. Pro vyznění práce je důležité také začlenění na téma zaměřených rozhovorů s významnými protagonisty operního života u nás Jiřím Heřmanem a Janem Chalupeckým. Inspirativní je rovněž doplnění informací o vznikajících operních studiích ve Vídni (Wiener Staatsoper) a Bratislavě (SND).

Závěr práce potom koncentrovaně shrnuje veškeré informace a poznatky do efektivního komentáře. Ten, aniž by to bylo akcentováno (což možná mohlo být ostře formulováno), nastoluje pro českou hudební, divadelní a obecně kulturní scénu fatální otázku: Proč jsme nebyli

schopni následovat příklad ze zahraničí (včetně Slovenska!) a obdobné operní studio etablovat, když je zřejmé, že se jedná o nástroj či metodu, bez které se špičkový operní provoz a operní život již zřejmě neobejde.

Diplomová práce je tudíž mimořádně přínosná a měla by být k dispozici těm činovníkům, kteří odpovídají za rozvoj operního divadla u nás. Formální náležitosti práce jsou standardní, jazyková úroveň je velmi dobrá. Práce si zaslouží výborné hodnocení („A“) a volnou cestu k obhajobě.

Ing. Roman Bělor
květen 2020